

JÓGA
A VÝCHODNÍ
SPIRITUALITA

[9]

Vātūlanātha

SÚTRY BOŽSKÉHO
BLÁZNOVSTVÍ

Vātūlanātha sūtry

MANUŠKRIPTY

kjv

PŘEKLAD A KOMENTÁŘ JIŘÍ KRUTINA

NAKLADATELSTVÍ

Vātūlanātha

Sútry Božského bláznovství

(Vātūlanātha sútry)

Překlad a komentář Jiří Krutina

Nakladatelství Krutina Jiří – Vacek

Edice Jóga a východní spiritualita

Svazek 9

ISBN 987-80-87493-51-9

© Ing. Jiří Krutina, Praha 2013. Veškerá práva si vyhrazuje autor. Opisoování a jakékoliv rozmnožování bez jeho svolení není dovoleno a bude považováno za porušení autorských práv.

Dobrořečení

Z milosti Boží a mých duchovních učitelů,
pro dobro všem žákům stezky vědomí.
Nechť je toto dílko mudrce *Vātūlanātha*
světlem všem hledajícím na cestě.

JK

Autor

Autorem súter je *Vātūlanātha* (675 – 725 n. l.). Po něm je i pojmenováno toto krátké dílko. O autorovi je dochováno minimum informací. Není zřejmé, zda patřil k tradici siddhů žijících ryze v duchovním těle, nebo mistrů, kteří dosáhli poznání v lidském těle. Je však označován za siddhu. Podoba i obsah sdělení súter tomu odpovídá. Jedná se o krátký text složený z pouhých třinácti súter – krátkých aforismů, jenž jsou psány z pohledu uvědomělého siddhy a popisují jeho stav uvědomění, který je i jeho praxí.

V doslovném překladu *Vātūlanātha* znamená doslova Pán Božského šílenství, bláznovství. Zde slovo „šílenství“ neznamená to, co se pod ním obecně chápe, ale jde o „božské šílenství“, což vyjadřuje duchovní stav božské oddanosti naprostého sjednocení se svobodným vědomím a jeho ryzí láskou a světlem, které tvoří duchovní tělo siddhů. Také se hovoří doslova o božské posedlosti. Tantry uvádějí, že někteří plně uvědomělí jogíni – siddhové se často zevnímu pozorovateli mohou jevit jako „blázní“, přesto trvale spočívají jako sama svobodná láska a blaženost, která se pro ně stala jedinou skutečností. Zevní svět i tělo často naprosto zapomínají a nestarají se o ně. Tak vznikla tradice potulných asketů – avadhūtů, kteří se často zevně vzato chovali z konvenčního společenského hlediska nekonformně, tedy jako „blázní“.

Siddhové spočívají natolik sjednoceni s Bohem, že žijí v božské úrovni projevení, které je ryze duchovní podstaty světla a blaženosti – lásky jejich svobodného duchovního těla, jenž je neomezeno tělem fyzickým a jeho světem. Mohou dočasně nabývat i těla hmotná. S nimi pak sdílejí utrpení lidského světa a jeho bytostí a vedou je k poznání a vysvobození v Bohu. Jsou ve skutečnosti nejen božími služebníky, ale zejména pravými božími bojovníky. Přesto však oni sami mohou přebývat a zakoušet ryze božskou úroveň projevu, kdy nazírají vše projevené jako ryze nehmotnou „hru“ – spontánní projev moci vědomí – jeho světla. Božská úroveň, v níž přebývají siddhové svými sebe si vědomými duchovními těly, je tvořena ryze duchovním světlem a projev je zakoušen jako nehmotný a netělesný, je pouze prožitkově zakoušen. Duchovní stav siddhů je nepopsatelný, ale jsem naprosto přesvědčen o existenci těchto duchovních mistrů. Nemám nejmenších pochybností.

Ramana Mahářiši také hovoří o siddha jogínech, kteří přebývají v nitru Arunáčaly. Co ve svých „tajuplných“ výrocích sděloval, je zřejmé. Žijí v univerzálním duchovním Srdci ve svých duchovních tělech tvořených světlem vědomí.

Původ textu

Na zmínky o textu jsem narazil při svém studiu kašmírského šivaismu a jeho původních písem. Později jsem nalezl i jeho anglický okomentovaný překlad v časopise – čtvrtletniku *Malini* vydávaném ašrámem swamiho Lakšmana Joo, posledního duchovního mistra žijícího přímo v Kašmíru. Dvě původní přednášky swamiho Lakšmana Joo proběhly 27. – 28. 9. 1974, a byly následně zkompileovány a vydány v časopise *Malini* pod názvem *Probuzené Nejvyšší vědomí (The Awakening of The Supreme Awareness)*. Odtud jsem vycházel pro český překlad.

Text svým obsahem není příliš určen začátečníkům na cestě, ale i tak je jeho zpřístupnění cenné. Existuje velmi málo podobných textů zachycujících nejvyšší stupně duchovního poznání.

Vātūlanātha sūtry jsou součástí nauky *Trika – kašmírského šivaismu*. Jedná se o text popisující úroveň samotného vědomí a jeho moci a stav uvědomění plně realizovaných jogínů. *Sūtry* jsou psány z pohledu toho, kdo žije tento stav *samādhi* a jeho duchovní praxe. Proto se nejedná o text pro začínající hledající, ale o vysoce hodnotný duchovní text psaný vysokým duchovním adeptem. Nicméně jeho vhléd je využitelný pro všechny, neboť nás zbavuje nesprávných přesvědčení o poznání. *Sūtry* pojednávají o nejvyšším stavu *samādhi*, jeho podstatě a jak jej dosáhnout. Nejvyšší podoba praxe – duchovní metoda pro velmi vyspělé duchovní adepty – se nazývá v nauce trika *anupájou*, doslova v překladu „praxe sebe si vědomé individuality“, tedy toho, kdo poznal sám sebe. Tento stupeň praxe je vyústěním i překračuje tři nižší stupně výkladu praxe sebepoznání podle učení trika (*šambháva*, *šakta* a *anava*).

Tantrická nauka trika ve svém výkladu rozlišuje tři základní způsoby výkladu nauky a praxe směřující k poznání sebe sama. Všechny tři výklady vedou k jedinému cíli – poznání sebe sama a vysvobození. Odpovídají svým podáním nauky a praxe různým stupňům připravenosti hledajících. Je nutno je chápat nejen jako postupný duchovní vývoj na cestě k Bohu, jak se postupně vyvíjí naše duchovní uvědomění a z něj plynoucí pochopení, ale i jako různé způsoby – východiska podání duchovní nauky a praxe na základě schopnosti chápání a vyspělosti hledajících na základě jejich zralosti neboli duchovní inteligence. Tantra podává nauku od nejvyšších stupňů po ty nižší s tím, aby se hledající mohl chytout toho, co je schopen skutečně prakticky provádět a co mu v jeho individuálním případě přináší duchovní prospěch. V tom tkví duchovní pedagogika mistrů, kteří zformulovali nauku vědomí a jeho moci pod dnešním označením trika nebo kašmírský šivaismus. Tradiční text *Šivovy sūtry* popisuje první tři metody směřující k dosažení poznání a vysvobození. *Anava upája* se zaměřuje na praxi